

GAZETA TRANSILVANIEI.

Gazet'a ese de 2 ori: Mercuria si Duminec'a, F6i'a, candu concedu ajut6riale. — Pretiulu: pe 1 anu 10 fl., pe 1/4 3 fl. v. a. Tieri esterne 12 fl. v. a. pe unu anu s6u 2 1/3 galbini mon. sunat6ria.

Anulu XXXVI.

Se prenumera la postele c. si r., si pe la DD. corespondenti. — Pentru serie 6 cr. Tace'a timbrala a 30 cr. de fiacare publicare.

Nr. 2.

Brasiovu 18/6 Ianuariu

1873.

La fondulu Academiei romane de drepturi.

Prin d. Ioane Popu, teologu absolutu, cu datu: Siardu 23 Decembre 1872, s'a tramisu la Redactiune pentru fondulu academiei romane de drepturi, urmat6ria collecta:

Cu disculu in beseric'a gr. unita locale 11 fl. Din cass'a s. beserice 2 fl., dela d. Nicolau Popu, parochu 2 fl., d. Theodoru Pauletti, docente 2 fl., Moise Popu, cantore 1 fl., Georgiu Barbu, curatore 1 fl., Moise Dumitreanu, propriet. 1 fl., Georgiu Popa, propriet. 1 fl., Ioanu Radu junior 1 fl., Georgiu Lucaciu 1 fl., Ioanu Barabasiu 1 fl., Licheria Tiutivianu 1 fl., Subscrisulu 1 fl. Sum'a 26 fl. v. a.

Betranii si tenerii nostri.

Brasiovu 16 Ian. 1873.

Nu trece o di, in care se nu audimu din gur'a tenerilor nostri imputarile cele mai varie si grele aruncate asupra betranilor natiunei, si din contra nu este un'a ocaziune, la care betranii nostri se nu se geluiesca in secretu despre purtarea cam generale a tenerimeii romane de astadi. Betranii, barbati nationali — audi pe unulu s6u altulu teneru dicundu — nu mai suntu la innaltimea situatiunei si nu -si mai intielegu misiunea lor, ven6za mai multu s6u mai pucinu dupa interese si ambitiuni private, cu unu cuventu, nu ne mai suntu buni, 6r' betranii dicu: Junimea n6stra de astadi este prea nepasat6ria, prea materialista, infumurata si interesata, e mai de totu lipsita de entusiasmulu patrioticu si nationale, pentru aceea este s' pe terenulu politico-nationalu prea pucinu activa, ne lasa totu pe noi betranii se facemu totu, nu ne mai da succursulu si ajutorulu recerutu, nu mai vr6 se ne creste. — Ac6st'a este trist'a melodia, pre care o audi in t6te variatiunile posibile prin t6ta tier'a. Dica careva, ca nu e asia.

Aici stamu facia cu o intrebare interna, cea mai grava si mai delicata, din cate ne neodihnescu, care, deca nu se va deslega catu mai curundu intr'unu modu pentru toti si pentru caus'a comuna pe deplinu multumitoriu, va da lovitur'a de m6rte cea mai grea organismulu nostru nationalu. Datori'a publicistica ne impune a o privi si judeca mai deaprop6pe.

Lips'a de disciplina, atatu de amaru simtita si confusiunea in idei si fapte — incatu domnesce ea astadi intre romani — are sorgintea s'a principala numai si numai in acea disarmonia dureros'a, care facticu esista multu pucinu intre betrani si teneri.

Amu disu si recunoscutu in numerulu antepenultimu alu f6iei n6stre, ca timpulu, in care barbatii natiunei romane lucrau ei de ei fara concursulu directu alu poporulu, in interesulu acestui'a, s'a finitu si a trebuitu se se fin6sca cu anulu 1848. Anulu acest'a a fostu anulu armoniei complete alu ideelor si alu faptelor intre romani. Principiulu luptei din anii turburarei: liberarea poporulu romanu de sub jugulu secularu, a fostu imbraciosiatu si urmatu cu cea mai mare ard6re suflet6sca de toti fii natiunei romane fara desclinire de etate. Senatululu compusu dintre cei mai betrani si probati in lupta se consult'a si decise, 6r' tribunii poporulu, juni romani infacaratii si entusiasmarii pen-

tru ide'a fericirei nationale, mersera prin t6ta tier'a si facundu cunoscutu poporulu senatu-consultulu 'lu luminara despre elu, 'lu desteptara in sensulu aceluasi si dusera in modulu acest'a un'a din cele mai grandiose si mai nobile actiuni nationale la unu finitu onorificu si victoriosu. Unde este spiritulu armonicu alu timpuriloru acelor'a? „Betrani, barbati, juni, teneri din munti si din campii“, unde este unirea cugetulu si a simtiemintelor v6stre?

Junimea, care a condusu sirurile poporulu pe campulu libertatii, s'a imprasciatu in t6te patru unghiuri, ce a remasu in patria astadi se numera intre betrani. Bureaucratismulu absolutisticu, ultramontanismulu si ortodocsismulu a venitu se d6 prim'a crescere generatiunei urmat6re; servitutea deabea scuturata s'a prefacutu in servilismu. In anii 1860 a mai resaritu inca pentru unu momentu flacar'a entusiasmulu nationalu in anem'a junimei romane, spre a fi stinsa apoi cu incetulu totu mai multu de catra puterea descompunat6ria a servilismulu incuibatu. Acest'a r6de si astadi fara mila la radecin'a trunchiulu nationalu, elu este viermele devoratoriu, putregaiulu inveninatu, care amenintia acum'a cu stricatiunea si semburii merului, cari remasera inca, multumita cerului! neatinsi.

Cu anulu 1860 a intratu junimea romana earasi sub grigi'a, crescerea si conducerea barbatiloru, betraniloru natiunei. Nu voimu si nici nu putemu se judecamu aici cu deameruntulu t6te momentele intrevenite spre folosulu s6u impiedecarea si paralisarea acestei cresteri, efectulu inse care l'a avutu, cu parere de reu trebuie se-lu numimu neindestulitoriu. Vin'a deci nu e numai lips'a de libertate adeveratu constitutionala, politic'a secreta se intielege inimica, cari dela 1860 castigara terenu de agitatie mai mare si mai liberu. — Sub crescerea numita naturalminte intielegemu numai crescerea politica, desvoltarea spiritulu de partita nationale constitutionala in junime si poporu. Crescere buna in genere se face prin premergerea cu esemple, influentia morala si spirituale, prin unu contactu continuu si binevoitoriu intre magistri si discipuli. Totu aceste momente au trebuitu se fia conducatorie si pentru crescerea politica, care avea se-o astepte tenerimea romana dela barbatii, si betranii poporulu. Pres'a adeveratu ca a luminatu si animatu poporulu si junimea dupa putintia, dreptu ca s'au facutu si multu bine si folositoriu pentru tenerime mai cu s6ma, din partea barbatiloru nostri distinsi si intiepti, d6r' t6te acestea nu au fostu de ajunsu. Legatur'a armonica intre betrani barbati si teneri, conducatori si condusi, crescutori si crescenti, invetiatori si invetiacei nu s'a aflatu, cum ar' trebui! inca nece pana astadi. Tractarea rece bureaucratica si preste umeru, continu'a privire cu o frunte incretita autoritativa, t6nut'a impuito-ria dictat6ria fora condescendentia, fora consiliare si informare simpatica fraterno-parint6sca, 6ca totu atate defecte, cari au influentiatu asup'r'a junimei romane cu deosebire, atatu de stricatiuosu, in catu se p6te dice, ca forti'a activitatii ei publice patriotice si politice-nationale, capitalulu acest'a de Dumnedieu binecuventatu, tesaurulu celu mai scumpu alu fiescecarui poporu, a remasu multu ignoratu si nefolositu. Puterea reproductiva nationala, nu numai ca nu s'a pututu manifesta in urm'a ac6sta, d6r' ce e mai tristu si periculosu pentru viitorulu natiunei astadi se pare a fi amortitu. —

D6ca inse s'au comisuri mari erori in crescerea politica a junimei romane, care dela 1860 trebuia se fia grigi'a principala a senatulu romanu, caus'a acestui reu, cum diseram, nu se p6te cauta numai in atitudinea barbatiloru respective a betraniloru poporulu nostru, ci efectulu stricatiuosu urm'a p6te in mare parte independentu de catr'a vointia si t6nut'a acelor'a. Junimea romana din partea nu a fostu nici ea la innaltimea situatiunei, nu a cunoscutu nici ea misiunea s'a, pre care cu t6ta negligerarea esperiata din partea celoru mai betrani, trebuia se-o intielega cu totulu almintea dela 1865 inc6ce. Barbatii literatii si scriitorii eminenti ai natiunei romane destula silintia siau datu a descept'a junimea in sensu nationalu, a o indemna pre calea istorica-patriotica si istorico-nationala, pentruca cunoscura, ca cunoscenti'a istoriei patriei si a natiunei este motorulu principalu alu patriotismulu si entusiasmulu nationalu la junimea tuturoru pop6reloru civilisate. D6r' junimea n6stra, — de esceptiuni, fia catu de multe si mari aci nu putemu vorbi — nu a fostu si chiaru si pana astadi nu este pre deplinu petrunsa de principiulu istoricu alu vietiei n6stre nationale, alu prosperarei patriei n6stre intre marginele regatulu santulu Stefanu, s6u, de este cumva patrunsa, nu urm6za convictiunei castigate, lav6za in dr6pt'a si steng'a, se incov6ie c'a trestia la cea mai mica suflare a ventulu.

Inse si mai multu, numerulu tineriloru acelor'a nu este micu, cari in 6rb'a loru inchipuire in infumurat'a loru parere despre sine si genialitatea s'a, voru se rest6rne basea istorica de pana acuma a desvoltarei poporulu romanu, fara a put6 pune alt'a in locu, se punu pe terenulu negatiunei. Teneriloru acestor'a le dicemu; stati pe locu si cugetati, ce faceti, negatiunea este m6rte si inchipuirea de sene prea mare e mam'a trandaviei, sorgintea caderii! —

Aparitiunea de disarmonia intre ideele betrane si tenere, intre timpulu mai vechiu si nouu adeveratu ca se manifesta la t6te natiunile civilisate de astadi, d6r' la aceste caracterulu ei este mai multu socialu, — inse in cestiunea esistintiei loru nationale si de statu toti suntu un'a si nedespartiti, francezii si germanii, italianii si slavii, ungurii si sasii. — 6r' la noi romanii neintielegerea aceea ins6mna derapenarea, destructiunea corpulu nostru politico-nationalu.

Cestiunea armoniei intre betranii si tenerii nostri e cestiunea punerei in ecuilibru a elementelor de putere nationala interna. Fara acestu ecuilibru nu p6te fi partita nationala bine organizata si disciplinata, nu p6te fi progresu nationalu. Trebuie se se faca finitu odata acestei stari, care ne amenintia organismulu nationalu cu destramare.

Initiativ'a marelui opu alu reconciliarei interne, reorganizarei si disciplinarii corpulu nostru nationalu, trebuie se fia apucata neaperatu de catra junime.

Datori'a santa impune astadi teneriloru, iuniloru natiunei se se reun6sca si se m6rga la barbatii si betranii poporulu, se le dica: Veniti si ne ajutati se aducemu armonia, ordine si disciplina completa in partit'a n6stra nationala, premergetine cu esperientiele si consiliare v6stre. Legatur'a intre noi se fia curat'a si sant'a legatura a am6rei de patria si natiune, a principiulu luptei n6stre constitutionala in patria si statu!

(Capetu.)

Tare me miru de dlu Stanciu, cum a cutediatu se afirme, in pomenit'a s'a corespondintia, ca eu, in contra protestului seu, a-si fi candidat pe br. Ursu, de deputatu, pe candu dlui neci ca a fostu facia la loculu de alegere, mirarea mea este cu atatu mai mare, cu catu am de a face cu dlu Stanciu, care, presupunu, ca scie instructiunea electorala, ca adeca mie in calitate de presiedinte alu comisiunei culetatorie de voturi nu-mi este ertatu a candida pe cineva, seau póte dlui a practisatu acésta, cá fostu presiedinte la memorabil'a alegere din amintit'a cor. in nr. 70 alu „Gazetei“. Dér' dlu Stanciu se vede ca confunda candidarea, ce se face din partea alegatorilor, cu enuntierea presiedintelui, ca se afla atati candidati propusi si pentru acestia sunt a se alege ómeni de incredere. —

Nepriceperea dlui Stanciu si atribuirea facuta mie de a fi candidat pe br. Ursu, potu dice cu securitate, ca o face cu intentiune — pentruce?

Pentruca nu nepotulu protei Metianu, ci nepotulu dlui Stanciu, Alesandru Pop Siandru, a candidat pe br. Ursu, deimpreuna cu pop'a din Berivoi mici, Andreiu Radescu, cu care ne vomu intalni si mai la vale. Dovada la acésta membrii comisiunei culegátore de voturi, dintre cari aminatescu pe d. Ion Turcea si d. I. Florea si pretorele Negrii. —

Se intielege de sene, ca retacerea despre nepotulu seu presupune:

1. Ca acest'a a trebuitu se fia indemnatu de unchiulu seu, la candidarea br. Ursu, cu ce intentiune — vorbésca faptele.

2. Ca acest'a — nepotulu seu — mai scieá si scia' ca dlu Stanciu a luat delu Teleki 200 fl. v. a. ceea ce a afirmat'o la deosebite ocasiuni — Dovada: pretorele Grideanulu, pretorele Bucuru Negrii, I. Florea, I. Turcea si eventualmente mai multi ampioiati municipali.

Ecce dér' cine póta culp'a la candidarea si blamarea br. Ursu, dicu blamarea, pentruca chiaru acelu popa Andreiu Radesiu, care inca a contribuitu la candidarea lui Ursu, a votatu, nu pe Ursu, ci pe Teleki, dovada cedul'a de votisare. —

I. Dupace demustraiu acum'a in modu evidinte tóte acestea, me vedu necesitatu a intrebati pe dlu Stanciu I. Ca, dupa ce a vediatu, ca br. Ursu totu-si este candidat, pentruce n'a staruitu printre veteranii dlui, cá se votese pe d. br. Ursu, onórea granitariilor, si nu pe Teleki, si inca cu atatu mai vertosu, cu catu ca dlui numai cu o di mai nainte, asigurá pe dlu Pop Mateiu de reesire care nu e magnetulu si idealulu granitariilor?

II. In locu de a fi ascultatulu dlui plansulu veteranilor din bataile franceze, pentruca cá unu capitanu, cum e, nu s'a pusu in fruntea lor, cá se mant'e onórea bravului colonelu —?

III. Spunane dlu Stanciu cu man'a pe anima, ca unu ce inca de asta véra, — tocmai cum am disu, candu se decretase pasivitatea —, preparase terenulu pentru contele Teleki, pentru ce in momentulu decisivu nu s'a pusu in fruntea alegatorilor granitarii, cá se-i oprésca dela candidarea br. Ursu?

IV. Dlu Stanciu afirma a fi comisariu la scólele granitialesci, alu carui presiedinte este d. br. Ursu, intrebati déca pe d. br. Ursu, ca cum póte suferi, cá óre cine in calitate de comisariu scolasticu, cu diurne bune, se se abata dela misiunea s'a, facundu pe cortesiulu si — seducundu pe comitecele scolastice, si pe crescatorii mladitiloru romane. —?

Cum vine dlu Stanciu de chiaru dascalli scóleloru granitialesci si oficirii pensionati votara pe Teleki si nu pe Ursu? dovada docentele Pandrea din Voila si supralocotenentele Samoile Gaboru; óre nu la informarea dtale? Ba mie mi se pare, ca da, pentruca fiendu ei ómenii de prim'a informare, au

remanu sinceri propagandei dtale de asta véra. —

Tragundu din tóte aceste consecinti'a logica, resulta, ca densulu — dlu Stanciu, in modu directu seau indirectu, a contribuitu la blamarea lui Ursu, ba dupa cum vorbescu gurele rele, avendu si óre-si care picu, atatu densulu catu si nepotulu dlui, Alesandru Pop Siandru, docente in Vistea inf., pe br. Ursu, pentru ca nu oferi cestui din urma stipendiulu promis.

Mai departe totu dlu Stanciu are curagiulu a se lauda, cumca ar' fi lucratu barbatesce, cu capit. c. r. in pensiune d. M. Poparadu, la proteste; desi senguru e convinsu de acestu neadeveru, pentruca mai tóte comunele cercului inferióre, 11 la numeru, au inaintatu prin reprezentantii loru proteste, si numai dela comun'a Vistea inf., loculu natalu si de locuintia alu dlui Stanciu si dela comun'a Posorta a dlui Poparadu, n'a incursu neci unu protestu.

Deci déca la rondulu meu, eu te provocu de Stanciu se-mi areti, in actele de alegere, protestulu dtale amintitu in corespondintia de mai susu — seau — celu pucinu se dovedesci, ca la-si fi respinsu. Referitoriu la protestele comunilor Dragusiu si Sambata, acele nu s'au suscrisu si inaintatu la staruint'a dtale, ci a braviloru preoti Fogorosi si Mardanu, cari fura insarcinati din partea clubului nationalu. —

*Ti observu in fine dle Stanciu, ca ambli pe pitiórele altuia, pentru ca intentiunea, si stilisarea corespondintiei, aparuta sub firm'a dtale in nr. 98 alu „Gazetei“, dovedesci a fi fetulu corespondintelu din Federatiune, cunoscutu sub litera „O“. éra nu alu dtale, ceea ce -ti dovedesci matematice: asemenandu corespondintia acésta a dtale, cu cea aparuta in nr. 70 alu „Gazetei“, usioru se póte convinge oricine de adevéru asertiunei mele; fiendu imposibile, cá cineva in trei luni se faca asia mare progresu.

Acum dupa ce faciu istoriculu faseloru politice ale dlui Stanciu lasu on. publicu se judece intre mene si dlui, — ca, care am fi caus'a blamarei dlui br. Ursu, — si a reusirei contelui Teleki.

Ilariu Duvlea.

Rupe (Cohalmu). 1 Ian. greg. 1873.

(Capetu.)

Se venimu la altu obiectu acuma:

Inca in anulu 1870 deschise paroculu gr. cat. I. Popescu si docentele G. Repede cá secundante una scóla de adulti cu statute *).

Se nu créda inse on. publicu, ca volimu se ne laudamu cu efectulu acestoru statute, ca-ci de presente nu potemu, si ne pare si reu, pentru ca nu ne potemu laudá, ci prin acestea impartesiri volimu se aretamu, ca avemu tóta buna volientia, avemu pasiune, ma aratamu ca unii din instructorii nostri -si recunosc datori'a de a face totu pentru luminarea némului nostru apasatu, speramu inse ca ne vomu poté si lauda cu fructele dorite in cele mai multe locuri! Ér' ca, pre cum dicu, noi aci pana acuma nu ne potemu laudá, pedec'a a esistatu intre noi insine, ca-ci dupa ce se deschise scól'a de adulti si erá prevediatu, ca se voru aflá vr'o 50 ascultatori de una data, s'a luat localitatea scólei gr. cat. pentru scopulu instruarii, in care se aduse si una lampa 1/2 # creta etc. Unu clericu si unu docente gr. or. S. si B. — se apucara si eli si deschisera in dóne case prelegeri de osebitu confesionaliste. —

Adultii se desgustara vedinduse impartiti cá farin'a orbiloru, deci desi unii din adulti incepura a ceti si scrie, totusi in urma incepura a se impuciná lipsindu mai cu totul dela prelegeri! Dè inse ceriulu, cá se nu ne mai potemu nóue insine aplicá dis'a: „Perirea ta din tene Israile“. Destulu voiescu altii a ne sugrumá cautandune calile cele mai spinóse, pre cari indreptandune voiescu se remanemu pururea in tina. Ne totu imputa sasii mai cu séma, ca pentru aceea nu ne potu representá comitecele nóstre comunale prin individi romani pentruca nu scimu ceti si scrie. Dela noi

*) Le vomu impartasi cá mustra in altu nr. Redact.

depende mai multu, cá se ne scuturamu de acest'a imputatiune ruginat'ia pentru noi.

Vedemu adevératu, ca stapanii acestui momentu lungu, tóte miscarile si justele nóstre pretensiuni ni le liéu in nume de reu, inferandune cu cate si mai cate epitetu necualificabile, si noi n'avemu ce dice de catu se facemu suspinandu: „Miserabile seculu, ubi iustitiam petere est crimen“. (Miserabile seculu, in care e crima a cere justitia).

Avemu lipsa de actiune intre noi insine; actio parit reactionem, actiunea nasce reactionea, si apocene nu scie, ca prin reactiune -si castiga si sustienu natiunile derepturile lor?! Pre terenulu scolarstecu asemenea cá si pre celu politicu ba inca mai multu se cere actiune, activitate de tóte partile! —

Amu mai pusu unu anu dupa spate, nespalatu si plinu de coruptiune si imoralitate politica; Provedenti'a divina, care in rebdare inca are margini, se nu mai suferu pre impilatori si carnefici a-si mai pune frenulu de fieru dupa gutulu natiunei nóstre!

Deci anu nou fericitu -ti poftimu tie poporu romanescu, tie natiune nobila virtuósa si ospitala! Nascerea salvatorului genului umanu renascate si pre tene.

Serbatori fericite in particulariu si vóue braviloru romani intielegenti, cari prin portarea vóstra barbatésca sciti castigá onóre si autoritate caracteriului nostru nationalu romanescu. — — —s—

Beclénu in 12 Ian. 1873 st. n.

Multi stimabile dle Redactore!

Bubuitulu tréscuriloru in auror'a dilei a 3-ia a nascerei D. in 8 Ianuarie 1873 prevestea unu modelu de serbatore secularia, nationalu si religiósca, de totu importanta — santirea nou edificatei beserice romane gr. cat. in comun'a Minthiului romanescu, cerculu Beclénului, prefetur'a Solnocului inferióre in Ardealu. —

Romanii: poporu, inteligenti si prenti din tóte partile acursera spre a lua parte la acésta rara solemnitate in numeru asia de mare, in catu interulu pomposului edificiu — consacrandu divinitatei eterne, nu mai potea cuprinde in sene óspetii adunati, si preutul localu s'a vediatu necesitatu a invitá bunii sei poporeni, se dè antaetate acelor'a, facundu alusiune „voi pururea veti fi cu mene“. —

Pre frontispiciulu acestui maretiu monumentu religiosu se póte ceti urmatóri'a inscriptiune: „Intru marirea celui pré inaltu s'a edificatu acésta beserica prin poporulu din Minthiulu romanu 1872“. —

Beseric'a acésta e construita din pétra si e acoperita cu tiegle, si produce calatoriului unu aspectu imposantu vediatu din satele Piétr'a si Si-régu. —

Cultulu divinu s'a celebratu in fruntea a trei dd. Georgiu Tecariu protopopulu Beclénului, care in 1-a Augustu 1870 a benedisu pétr'a fundamentale, Ioane Papiriu Popu protopopulu Ciceu-Cristurului si Alesandru Silasi protopopulu Bis-tritiei in coasistentiala de 17 preuti cu corulu studentiloru gimnasiali din Naseudu, la finea caruia d. Silasi a pronunciatu una predica nationala si religiósca cu deplina demnitate, si ascultata de alesulu publicu presentu cu atentiunea cea mai incordata, profundu miscandu anemele aceluia. — . . .

Dupa aceea aparú la tribuna — ambonu — venerandulu preutu localu d. Ioane Chita, si cu rar'a si cunoscuta-i elocuintia ex abrupto rapi anemele auditoriului seu prin una cuventare, din care merita amentire espressionea; ca acésta-i este in tóta viéti'a sa cea mai fericita di, — apoi facundu istoriculu edificareii besericeii spune, cu ce mari sacrificia s'a redicatu aceea, fiindu ca, candu s'a apucatu de cladire nu avea mai multu cá 730—40 fl. bani besericesci, si totusi pana acuma — ca fruntariulu inca lipsesci — afara de vecturarea materialulu de totu soiulu — au spesatu Minthiuónii 5711 fl. v. a. din aruncu repartitiale de pre bunulu si bravulu poporu, caruia-i multiumesce pentru ascultare. Multiumesce primariulu comunalu Ioane Avramu si curatorelui ratiunante Ioann Plaiianu, pentru fatigiósele loru ostenele prestate in decurgerea edificareii de 2 1/2 ani, in fine tuturoru confaptuitoriloru la acésta marétia opera, si predemnul publicu presentu, cu deosebire Il. sale dlui conte comite supremu Alesandru Bethlen si pretorelui tractualu Franc. Adolfulu Floth — facundu amentire si de maiestrii Enricu si Michaelu Adlef. — Dauna ca acuma ne lipsesci de nou fóia de specialitate besericesca prin reapunerea „Si-

onului românesc, ale carei pagine le ar' poté ilustra aceste două vorbiri escelente. — Corul studentilor naseudeni ér' contribui ra multu la înaltarea festivitatii. —

Dupa esirea din beserica, astufeliu predata spre usuarea pietatei pana la finea secliloru — band'a musicala din Naseudu petrecu publiculu la cas'a parochiale si la scól'a unde s'au tîenutu două bancuete cu destula vivacitate si toate numerosa, eara numerosulu poporu se tracta de bravii Minthiuani la fiacare casa. —

Venitul curatu incursu cu acésta ocaziune in favórea fundului besericei — dupa subtragerea speselor solemnitatei, face precum sum informatu **386** fl. v. a.

In imitarea Sireganiloru si a Sesarmeniloru, cari in tîenuturile acestea inca si au redicatu beserici solide — (a se vedé Sionulu rom. nr. 15 1872 —) eata dle Redactore inca unu documentu despre acea, ca ce póte unu poporu „unitu in cugete si in sentiri“, precum ne cantá laureatul bardu nationalu „Andrei Muresianu“! —

Romani din patru anghiuiri urmati pe Siregani, Sesarmeni si Minthiuani!

Petru Muresianu Sireganulu.

„Nesulu besericei romane cu cea calvina“.

Sub acestu titulu publica „Archivulu“ d. Can. Cipariu nr. XL. date pré interesante culesse de d. prof. Moldovan pentru toti romanii, din care noi pentru tragerea atentiunii impartesimu numai urmatoriulu fragmentu:

„Pre la miediulu secl. alu 16 s'a scaimbatu faci'a lucrureloru in Tranni'a. Nobilimea magiara parasese religiunea catolica, mai multu din ura catra dinasti'a absburgesa, si imbracisieza relegiunea calvina.

Ce au fostu romanii pana aci asupriti pentru relegiune, mai multe si mai grele avura eli a suferi de acumu in a-ante.

In decursulu aloru 150 de ani domni'a preste Tranni'a a fostu in man'a nobilimei calvine.

Si acesta nobilime cu libertatea evangelica in gura, portá in pieptulu seu ura si despretiu catra credintiosii baserecei romane si ali celei catolice.

Pana candu potestatea de statu in Tranni'a a fostu pre lunga catolici, baserec'a, de care se tîneau romanii, se numiea in actele publice cu odiosulu nume „schismateca.“ *) Atat'a s'a parutu pacinu zelitoru calvini din diet'a tieiei; pentru aceea dinsii in Art. 37 dela Sabiniu 1566 vorbindu despre romanii si credenti'a lor se folosescu de cuventele: idololatria si blasfemia (bálványozások és Isten ellen valo káromlások.) **)

Calvini nostri intru asia mesura zeláu pentru latirea reformatiunei, de in relegiunea romaniloru nu vedeau alta, de catu idololatria, si luáu mesure severe pentru „latirea evangeliului si sterpirea idololatriei,“ adeca a credentiei romaniloru.

Nece se indestuleá staturele reformate ale tieiei nostre a smaciná numai fire singuratece din corpulu baserecei romane, pre cumu s'a atinsu mai susu despre catolici; ce din contra ele au atacatu întregulu credintiosiloru, a tinsu a desface mass'a si a o destrama cu totul.

Mai multi articli de lege demustra, cumu ca incordarile cavaleriloru falsei libertati evangelice nu au remasu lipsite de rezultatu.

De episcopi de ali romaniloru calviniti amu

*) Ma in Decretulu V emanatu sub Mati'a Corvinu la a. 1481 (de Batthyán leges ecl. I p. 514) se vorbesce de „Christiani“ supusi la decime, si de „Schismatici“ liberi de decima, — adeca intru acestu decretu romanii nu se considera de „crestini.“ Acesta se mai afla si intrn alte documente din tempulu acelu-a. — Inse imprumutulu se da in dreptu s. e. in „ist. bas.“ Sibiu 1860 II p. 176 etc. unde prin „crestini“ se întielegu numai „romanii ortodossi.“

**) Miko, Erdélyi történ. adatok. Kolozsvár 1856 II p. 374. — Archivu: libertatea cuscientiei. p. 224.

adusu probe in „libertatea cuscientiei“ — de preuti de acestia si favorea, de care se bucuráu eli, marturesce documentulu dela 1608. *)

Inse atat'a nu erá de ajunsu.

Refomatii nostri nu se indestuláu nece cu franture de aceste mai mari cadiute din corpulu baserecei romane. Dinsii volíáu întregulu.

Insielatiunea, amagirea si asuprirea suntu armele, ce si-au alesu pentru ajungerea acestui scopu.

Vediendu cu ce alipire este poporulu romanu catra baserec'a sa, calvini au lasatu neatinsu ceremoniele baserecesci si întregu ritulu orientale alu loru **)

Cumu demustra legile citate si documentulu acelu-a dela a 1608, permiteau romaniloru uniti cu eli se aiba protopopi si episcopi de natiunea loru propria, adeca romanii. Ambe aceste numai spre amagirea si insielarea poporului, carele mai multu se tîene de cele din afóra, de catu judeca esenti'a lucrureloru, — pana-lu voru fi incalcatu bene.

(Va urmá.)

ROMANIA. In 31 Dec. Sér'a de anulu nou balu la curte. Domnitoriulu redica toastu pentru prosperarea romaniloru; ér' in diu'a de an. nou dupa servitiu divinu merse in departementele metropoliei, unde primi urarile clerului, apoi facu revista preste ostire. — Curtea a luatú doliu de 15 dile dupa mórtea lui Napoleonu III. — Pe 18 Ian. suntu escrise alegerile de 3 episcopi dupa nóua lege. Archimandritulu Teoctistu Seribanu e destituitu de directur'a seminarijale, fiindca a luatú 15 elevi cu cate 2 galbini pe luna, fora scirea ministrului, sustienendui dimpreuna cu spesele seminarijale; s'a datu in judecat'a unui juriu universitariu. Scribanu se opuse, facendu esceptiune in contra forului, ca cá preutu numai Metropolitulu lu póte judeca (dupa nóua lege?) —

Oratiunea dep. N. Ionescu in camer'a Romaniei, sied. din 27 Nov. la desbateri despre legea pentru alegerea mitropolitiloru si sinodu etc.

(Urmare.)

Eta pentru ce s'a prezentat acest proiect de lege pentru alegerea capilor bisericei. Déra atunci am întrebat noi: óre ce calitate are actualele ministru de culte, generalu Tell, cá sa ne vorbesca de canóne? Are vre ua delegatiune de la vre un sant sinod? Este reprezentantele patriarchului in senul nostru? Are D-sea si amiculu D-séle D. Bratianu darul divin de a se inspira de la canóne si a ne vorbi singuri de canóne? Care este competinta D-lor, de a ne vorbi de acésta santa biserică care s'a acomodat tot-d'a-una dupa dorintile timpilor? As intelege cá majoritatea sa 'mi dica: D-v. minoritatea nu aveti calitatea de a discuta pe acest teram; déra atat este de adevérat ca in contra unei serii de fapte, in contra fortelor, nici ua theoria, nici ua convictiune religiósă, cea mai simpla, nu póte sa prevaleze, in cat insusi D. Bratianu, a cadut in cea mai flagranta contradictiune cu sine insusi, D-sea a dis, între altele, ca a voi asta-di a fi canonici este a dice ca nu voim nimic, cuvinte cari in adevér au resturnat tóta argumentarea D-séle.

D. G. Bratianu. Am complectat idea.

D. N. Ionescu. Apoi cum ati conciliat acésta idea cu cea-alta idea pe care ati emis'o ca voiti sa feceti ceva cu ua ora mai 'nainte? Asia déra vedeti ca v'ati ruinat insusi tóta argumentatiunea D-v., si v'ati redicat atat de mult in theorii canonice, in cat voind sa puneti piciorul pe pament, ati gasit ca un 'l puteti pune pe nimic. Nu cautati déra a redica natiunea romana la acea religiune abstracta a canónelor, pentru ca voind sa aplicati ua asemenea lege, ea va fi nepractica. Déra D. Bratianu a dis ca in materie de religiune nu trebuie sa ne preocupe practica. Acésta e ua idea eronata, caci stabilimentul religios e eminentemente practic, pentru ca el strabate cu practica sea acolo unde nu pot sa strabata cu theoria lor legile umane.

D-lor, déca contradictorii nostri in comitetul delegatilor nu suntu de acord cu ei insisi, déca nu

*) Archivu p. 609.

**) Petru Bod. Archivu p. 610 in Nota.

au cuvent sa dica, ca in acésta cestiune nu trebuie sa ne preocupe practica, déca insisi marturisesc ca ceea ce ne propune e in contradicere, nu numai cu ceea-ce s'a facut pene acum la noi pentru biserică déra chiar si cu ceea-ce s'a facut in lumea intréga, apoi atunci, cand noi voim sa amendam acest proiect votat de Senat, idea ce trebuie sa ne preocupe e singura aceea de a nu rupe cu traditiunile bisericei nostre nationale prin reorganizarea ce voim sa 'i dam asta-di; nu trebuie sa rupem cu traditiunile in materii religiósé, pentru ca ele 'si au valórea lor consacrata de timp; nu trebuie sa rupem cu traditiunile in acésta lucrare a nóstra, care trebuie sa aiba un caracter de sanctitate caci, D-lor, unde nu e traditiune nu e sanctitate.

Asa déra vedeti ca ceea-ce trebuie sa ne preocupe pe noi voind sa dam acestei cestiuni ua solutiune practica si nationale, este ca ceea-ce vom face sa fie conform cu traditiunile nostre, sa fia conform cu ceea-ce faceau stramosii nostrii, incepnd de la Alexandru el-Bun si Mircea pene in dilele nostre.

Trbuie, D-lor, ca asta-di cand e vorba sa dam ua reorganizare definitiva bisericei nostre, ca asta-di cand ea vine sa reclame de la noi pe copii ei, sa ne coformam traditiunilor nótre, sa ne conformam punctului nostru constitutionale care reguléza ca alegerea capilor bisericei nostre sa se faca de catre corpurile legiuitoare. Cand atatea alegeri se fac prin sufragiu populoru, pentru ce acest sufragiu al poporului nu 'l-am putea noi asta-di admite si in privinta clerului?

D-lor, avem ua constitutiune esentialmente reprezentativa, poporul este reprezentat, el lucréza prin reprezentantii sei. Ei bine, in conformitate cu acest principiu, admitem ca poporul, prin reprezentatii sei, sa concure la alegerea prelatilor. Vedeti D-v. ca acésta nu este de cat ua consecinta naturale a principiilor proclamate prin Constitutiune. Poporul este reprezentat in Camera si in Senat; Senatul si Camera deputatilor au calitatea de a cocura in numele poporului, la ori-ce alegere s'ar face.

Sa admitem déra ua representatiune extraordinara la alegerea prelatilor, ca, pe lenga Senat si Camera, sa participe si ua parte din cler. Principiul nostru nu 'l póte ataca nimeni. Cand noi suntem chiamati a organisa biserică nationale, si cand cerem ca la numirea capilor sei sa concure si poporul prin reprezentantii sei, nu cerem de cat ceea-ce s'a facut tot-d'a una, incepnd de la biserică primitiva pene asta-di.

Cele-alte lucruri le-a dis asa de bine D. Kogalniceanu, in cat 'mi asi imputa. Déca as mai adauga ceva, a nu slabi efectul demnelor D-séle argumente cu cari suntu de acord, si cred ca si D. ministru de culte precum si D. G. Bratianu vor vota luarea in cosideratiune a acestui proiect.

Asa déra, din punctul de vedere al principiilor organizatiunii bisericei nostre, nu putem avea nici un scrupul, déca am admite parerea mai unanima a comitetului, mai ales ca principiile suntu acelea cari au presidat la intréga institutiune a bisericei nostre, de la inceput pene acum, si asta-di nu venim de cat sa le aplicam in conformitate si cu principiile inscise in Constitutiune, care proclama in tóte impregiurarile modul reprezentativ. Acesta va fi un cuvent mai mult pentru ca generatiunea actuala si cele viitoare sa ne multamésca ca am facut un pas înainte in reforma bisericei ca in tóte cele-alte. (Aplause.)

D. ministru de culte si instructiune publica, D-lor deputati! Nu inteleg pentru ce atata discutiune care, permiteti' mi sa ve spun, nu 'si are locul. Eu vin inaintea D-vóstre cu proiectul Senatului pe care l'am adoptat, si 'l sustin. In acest proiect elementul laic ca si elementul eclesiastic este reprezentat de ua potriiva; pentru ce déra acésta discutiune? Contra cui ve luptati? Pe cine voiti sa invingeti? Eu nu ved inimicul inaintea D-vóstre.

D. M. Kogalniceanu. Cer cuventul.

D. ministru de culte. D-lor ce face comitetul delegatilor prin organulu seu. D. raportatore? Nu face alt-ceva de cat sa admita proiectulu votat de Senat, sustinut de mine, si sa 'l recomande D-vóstre cu óre cari modificari, la care am aderat si eu. Inca ua data, déra, pentru ce tóte aceste vorbe? Pentru ce lupta acésta? Pe cine voiti sa invingeti? Unde este inamiculu? D. Kogalniceanu 'si a facut ua placere sa combata ideele mele, déra nu sciu déca are autoritatea ceruta ca sa le combata. Nimic nu este mai lesne, D-lor, de cat sa se jóce cine-va cu frasele, cu argumentele, negresit acésta este un mestesug, déra mestesugulu nu prevaleza contra adevérului si convictiunii. Sa vedem care este convictiunea D-lui raportatore? Are D-sea convictiune

sau nu? Ve voui demonstra indata ca n'are, si ca se joa cu principiile, cu argumentele, tocmai pentru ca n'are convictiuni. La 1864, D. Kogalniceanu, fiind ministru, propune un proiect pentru alegerea metropolitilor si episcopilor, care proiect restorna toate traditiunile terei. Atunci am combatut pe D. Kogalniceanu, si D-sea nu s'a resemat pe traditiunile terei, ci pe intentiuni pe cari nu le cunosc, dera 'mi este permis sa le presupun, fiind-ca D-sea nu 'si a exprimat ideele sele clar. Ce autoritate dera pote sa aiba D. Kogalniceanu, cand, intr'ua circumstanta, sustine ua theorie, si in alta circumstanta, alta, si se joa cu traditiunile terei punend in cestiune tot ce este mai sacru in societate;

D-lor, precum a dis forte bine D. Ionescu, este periculos lucru sa introduca cine-va vrajba in conștiinte. Fac complimentul meu D-lui Ionescu, pentru ca a spus un ce forte adeverat. Dera cine a fost instrumentul acestei vrajbe care a existat pene asta-di? D. Kogalniceanu. Si asta-di vine tocmai D-sea sa sustina traditiunile terei, sa aduca esemplele pe cari le au adus, sa se baseze pe ideele nationale, idee cari nu sunt intrebuintate nici la timp, nici la locu lor? E ua frasa sanora pe care o intrebuinteza cum 'i vine la socotela fara sa aiba convictiune de ceea ce spune.

Am combatutu pe D. Kogalniceanu la 1864 cand a adus prin proiectul seu de lege acesta vrajba sociale.

D. M. Kogalniceanu. D. Cretulescu, nu eu, si fac apel la D-sea.

D. ministru cultelor. Bine-voesca D. Kogalniceanu. . . .

D. Kogalniceanu. Dera primesc solidaritatea cu colegii mei.

D. ministru cultelor. Negresit, pentru ca nu poti face alt-fel.

D-lor, am in memoria mea tote faptele cum s'au petrecut, spre a le reaminti si D-voestre. La 1864, nu am voit sa intru in discutiunea acestui proiect de lege, pene cand nu am vedut pe D. Kogalniceanu pe aceste banci; l'am reclamat atunci sa vina aci, pentru ca sciam ca D. Kogalniceanu antain sustinea alte idee, si in circumstanta acesta sustiunea cu totul altele si nu voiam sa discut cu ministri cari nu erau ingagiati in cestiunea acesta, ci am voit ca D. Kogalniceanu sa fie facia, ca sa 'i cer socotela inaintea Camerei pentru jocul ce venea sa faca din acea cestiune. Si sciti cine a fost persoana care m'a combatut? A fost D. Kogalniceanu, cei alti ministri nu m'au combatut, si de aceea iau acum pe D. Kogalniceanu, ca adversar al meu. Vedeti ca am cuvent?

D. M. Kogalniceanu. Vom vedea noi acum indata.

D. ministru cultelor. D. Kogalniceanu dice ca vom vedea acum, dera D-lui scie forte bine ca aceste amenintari nu au nici ua influenta asupra mea, fiind-ca sunt sigur ca nu va putea combate ceea ce afirm eu. Nu deneg D-lui Kogalniceanu resursele imense ce are in elocuenta, dera elocuenta fara principie, elocuenta fara convictiune

D. Kogalniceanu. Vedi ca tac.

D. ministru cultelor. Asemenea elocuenta pote sa ametesca, D-lor, pe alti omeni, nu pe D-vostra.

D. B. Pogor. Nu este in cestiune D. Kogalniceanu.

(Va urma).

Noti indre. Cont. Zichy se va pune in fruntea causei croate „P. N.“ numesce combinatiune eventualulu ministeriu in Agram. S'au confiscatu nove centenari de pulbere de pusca tramisa la nationalii croati Bothe si Lafetier König. Cercetarea curge. In Pesta au reinceputu sied. dietei si in 14 s'a primitu priectulu despre remunerarea servitiulu ostasiescu cu consideratiuni la servitia civile. La inmormentarea lui Napoleon au fost 12 mii poporu alesu. Curtile primira doliu.

In Rom'a si Bucuresei se tienura parastase Stralucite.

D. e. r. capitanu in pens. Jos. Hugo Safft exprime intim'a sa multiamita tuturor, cari binevoira scumpei sale mume repausate ai da ultim'a onore cu petrecerea la cas'a eternitatii.

Asta nopte arse in maierulu lui Closiu siur'a, langa Bartholomeiu.

* „Tabele istorice Sincronisteca“ ale Coloniilor romane din Dacia Traiana si Tieniturele mai tardiu numite: Dacia Aureliana de Dr. Joane M. Lazaru, Directoriu si Profesoriu gimnasiale in Naseudu. In Bistritia. Cu literele tipografiei Filtsch, 1872.

Acestu opu intreprinsu cu tota resolutiunea, ce caracterisasa pe auctorulu seu, dupa cuprinsulu prefaciunei, va suplini multe lacune si din istoria basericesca a romanilor din orientu. Aflamu cu cale, in acesta consideratiune a pune in ochii on. publicu prefaciunea auctorului:

„PREFATIUNE!

Necesitatea imperativa a tabelor sincronisteca semtita de subscriulu in propunerea istoriei basericesca a Romanilor in tempu de mai multi ani, me duse la ide'a resoluta de a compune si eda nesce tabele sincronisteca in limb'a romana de in punctu de vedere alu istoriei basericesca. —

In compunerea acelor'a inse dedei in cele mai multe locure preste deficultati forte mari, cari numai cu ajutorulu istoriei civili a Romanilor le potui celu pucinu in catu-va superá. —

Acesta impregiurare cum si aceea, ca precumu instori'a basericesca universale numai in legatura cu instori'a universale civile se pote tracta in modu perfectu, asia si Istori'a Romanilor basericesca numai in strensa legatura cu cea civile se pote infacisia in unu modu mai ciliaru, — me costrense vrendu nevrendu de a compune in tabele paraleli cu instori'a basericesca a Romanilor, si instori'a loru civile, cumu si a Ponteficiloru romani, si altoru popora, cu cari venisera Romanii in ceva atengere in diverse restempure. —

Aci inca am datu preste deficultati si mai mari, cari m'am nesuitu ale delaturá dupa poterimi si materialele despunibile. —

Si fiendu-ca in tabelele respective evenimentele sunt infacisitate numai pre scurtu, cá se nu fiu seau de locu, seau reu intielesu, me resolvii a eda trei disertatiuni cá totu atatea comentaria la acele tabele. —

Istori'a basericesca a Romanilor o tractezu depre temporele cele mai oscure, adeva: ale emigratiunei celei mari (An: 375—1453) si in paralele cu acesta totu asia si instori'a civile a' coloniilor romane din Dacia Traiana, si tieniturele mai tardiu numite: Dacia Aureliana etc.

De aci impartirea materialelui in trei parti ori disertatiuni:

a) despre coloniele romane din Dacia lui Traianu pre tempulu emigratiunei celei mari.

b) Despre coloniele romane din tieniturele mai tardiu numite: Dacia Aureliana; caroru ambe se adauge unu apendice despre locurile evenimentelor cu numirile loru vechie si noue, si despre scrietorii mai insemnati facia cu instori'a in genere a Romaniloru.

c) Despre instori'a basericesca a Romaniloru din intregu orientele Europei. —

Departu e dela noi presumptiunea de a fi volitu pre in acesta a compleni tote lacunele din instori'a nostra basericesca respective, civile depre tempulu emigratiunei celei mari, ceea ce e reserbatu temporeloru mai favoritorie cu documente si descoperiri archeologice si numismatece noue.

Deca inse aceste disertatiuni voru fi in stare de a arunca una lumina catu de pucina preste instori'a nostra basericesca, respective: civile, si voru dá ansa pre venitoriu la una criteca mai vigorosa. vomu afla in sufletulu nostru deplena multiumita a' osteneloru puse. —

Naseudu in 4 Octobre, diu'a aniversaria a' infientiarei Gimnasiulu din Naseudu, 1872.

Dr. Joane M. Lazaru.

Primulu fasciculu adustatu frumosu pe chiarthia velina se pote percepe deadreptulu dela autorulu in Naseudu in Transilvania si dela resp. colectanti, cari dela 10 exempl. primescu 1 gratis; fasciculele urmatorie voru esi catu mai curundu dupa olalta.

Prin concursu caldurosu alu Romanismulu activulu si multu intelligentulu auctoru alu opulu de susu incuragiatu, va scote la lumina unu opu, care va versa lumina, der' va procura si usiuratare in felulu seu pentru cetitori. Din partene gratulamu d-lui auctore pentru acesta nobile resolutiune anunitu pentru cuprinsulu mustrei din primulu fasciculu.

Concursu.

Dela universitatea natiunei sasesci in Transilvani'a se exscie pentru reocuparea postulu vacantu prin mortea docentelu concursu la statiunea de docente primariu la scientiele naturali si mathematica in institutulu agronomicu din Mediasiu (in Transilvani'a).

Competitorii acestui postu, impreunatu cu unu salariu anualu de 1000 fl. m. a., pelenga dovedirea harnicie sale in specialitate, anumitu pe terenulu chemiei theoretice si practice, au a-si tramite petitiunile la universitatea natiunii sasesci in Sibiu (Transilvani'a), franco, pana in 15 Fauru 1873. Limb'a propunerii e germana. Se voru preferi inse pe lenga egala harnicia acei competitori, cari posedu cunoscintia limbelor patriei: german'a, maghiar'a si roman'a.

Cá terminu de a auspica officiulu e defipta diu'a de prim'a Aprile 1873.

Sibiu 14 Decembre 1872.

Din siedinti'a universitatii natiunii sasesci.

Concursu.

Spre ocuparea urmetoreloru posturi notariali cercuali si adeva:

1. Notariatulu Sinc'a vechia, Ohaba, Siarcaitia si Sinc'a noua, salariu anualu de 500 fl. v. a. cuartiru si localitati de cancel. libere in Sinc'a vechia solvinduse din acestu salariu si unu vice notariu pentru comunitatea Sinc'a noua, dupa cumu se va poté invoi cu acesta.

2. Notariatulu Persiani constatatoriu din comunele: Persiani, Gridu si Pareu cu salariu anuale de 400 fl. v. a. cuartiru liberu si localitati de cancel. in Persiani, se deschide prin acesta concursu pana in 24 Ianuariu 1873, doritorii de a ocupa vre unulu din posturile mentionate voru ave a -si inainta la subscriulu officiu suplicele timbrate si provideute cu atestatele de calificatiune pana la tempulu determinatu.

Venetia inf. in 2 Ianuariu 1873.

Pretur'a Venetiana.

Iacobu Popeniciu pretore.

Concursu.

Judele procesuale din tractulu Savadislei — comitatulu Turdii — aduce la cunoscintia publica, cumca pentru notariatele cercuali: Turu, Petridulu Ungurescu, Micusiu, Ciuril'a si Savadisla, precumu si pentru statiunile subnotariali: Banabicu si Sindu — prin acesta deschide concursu.

De salariu ordinariu pentru notariulu cercuale afara de cuartiru liberu in natura seau 50 fl. cá bani de cuartiru si tienerea unui servitoriu de cancelaria — s'a satoritu 400 fl. pe anu; óra pentru subnotariu afara de cuartiru liberu in natura seau 50 fl. bani de cuartiru si tienerea unui servitoriu de cancelaria: 200 pe anu.

Doritorii de a concurge pentru aceste statiuni, pana in 15 Febr. c. n. a. c. 1883 au de asi substerne suplicele scrise cu man'a loru propria la judele procesuale din tractulu Savadislei — provideute prelanga alte cerintie legali si cu atestatu referitoriu la calificatiunea receruta spre ducerea officiuulu notarialu, primitu dela comisiunea esmisa de catra cottulu Turdii anumitu spre acestu scopu.

Turd'a 1 Ianuariu 1873.

Dionisiu Weress jude cerc. in tract. Savadislei.

Cursurile

la bursa in 14 Jan. 1873 stá asia:

Galbini imperatesci	—	—	—	fl.	—	cr.	v. a.
Napoleoni	—	—	—	8	65	„	„